

**GLÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

Warszawa, dnia 7 października 2016 r.

DON.7200.383.2016.JDO

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 158 § 1 w związku z art. 156 § 1 ustawy z dnia 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 23, ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego na wniosek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom "Prawo do Życia" z siedzibą w Rzeszowie, postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Małopolskiego WINB Nr 536/2016 z dnia 30.06.2016 r., znak: WOB.7721.340.2015.MWEL, w przedmiocie umorzenia postępowania administracyjnego,

**odmawiam stwierdzenia nieważności
decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego
Nr 536/2016 z dnia 30.06.2016 r., znak: WOB.7721.340.2015.MWEL.**

UZASADNIENIE

PINB w Krakowie - Powiat Grodzki decyzją nr 127/2015 z dnia 28.04.2015 r., znak: ROiK III.5160.142.2014.SRZ, umorzył w całości jako bezprzedmiotowe postępowanie wszczęte z urzędu w sprawie legalności budowy stacji bazowej telefonii komórkowej "Orange", zamontowanej na przyczepie samochodowej, zlokalizowanej na terenie działki nr 134/2 obr. 20 Krowodrza przy ul. Okrąg w Krakowie.

Małopolski WINB decyzją Nr 536/2016 z dnia 30.06.2016 r., znak: WOB.7721.340.2015.MWEL, utrzymał w mocy decyzję organu powiatowego z dnia 28.04.2015 r.

Pismem z dnia 06.07.2016 r., Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektroskażeniom "Prawo do Życia" z siedzibą w Rzeszowie, złożyło wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji organu wojewódzkiego z dnia 30.06.2016 r.

Pismem GUNB z dnia 11.08.2016 r., znak: DON.7200.383.2016.JDO, zawiadomiono strony o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Małopolskiego WINB z dnia 30.06.2016 r.

Po zapoznaniu się ze złożonym wnioskiem oraz dokonaniu analizy akt sprawy, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego zważył, co następuje.

Należy wskazać, że stwierdzenie nieważności decyzji może mieć miejsce wówczas, gdy decyzja dotknięta jest w sposób niewątpliwie przynajmniej jedną z wad wymienionych w art. 156 § 1 Kpa.

Instytucja stwierdzenia nieważności decyzji służy eliminacji z obrotu prawnego takich rozstrzygnięć wydawanych w toku administracyjnego postępowania, które ze względu na ich kwalifikowane wady pozostają w oczywistej sprzeczności z podstawowymi zasadami państwa prawnego i obowiązującego systemu prawnego. Możliwość eliminacji z obrotu prawnego w drodze stwierdzenia nieważności także ostatecznych decyzji, skłoniła ustawodawcę do ograniczenia możliwości stwierdzenia nieważności jedynie do decyzji obarczonych najcięższymi wadami prawnymi, wyczerpująco wyliczonymi w art. 156 § 1 Kpa.

Właściwy organ orzeka więc o stwierdzeniu nieważności badanej decyzji tylko wtedy, jeżeli równocześnie stwierdzi, że wystąpiła przynajmniej jedna z podstaw stwierdzenia nieważności, wyczerpująco wyliczonych w art. 156 § 1 Kpa oraz w przypadku, gdy nie zachodzi żadna z negatywnych przesłanek stwierdzenia nieważności, a więc nie upłynął termin dopuszczalności stwierdzenia nieważności badanej decyzji, ani też decyzja nie wywołała nieodwracalnych skutków prawnych.

Należy podkreślić, że w postępowaniu o stwierdzenie nieważności decyzji uwzględnia się stan faktyczny i prawny obowiązujący w dacie wydania decyzji.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest ocena, pod kątem zaistnienia przesłanek z art. 156 § 1 Kpa, decyzji Małopolskiego WINB z dnia 30.06.2016 r., utrzymującej w mocy decyzję PINB w Krakowie - Powiat Grodzki z dnia 28.04.2015 r., w przedmiocie umorzenia postępowania administracyjnego.

Z akt sprawy wynika, że pracownicy organu powiatowego przeprowadzili w dniu 05.11.2014 r., oględziny obiektu - przyczepy samochodowej z masztem i zamontowanymi na nim antenami telefonii komórkowej, zlokalizowanego na terenie działki nr 134/2 obr. 20 Krowodrza przy ul. Okrąg w Krakowie, w trakcie których m.in. ustalono, że: (...) *na terenie działki 134/2 zlokalizowana jest przyczepa samochodowa ustawiona na gruncie na czterech stalowych podporach wypoziomowanych na płytkach chodnikowych. Przyczepa samochodowa posiada nr rejestracyjny WY123AG. Na przyczepie zamontowany jest maszt o konstrukcji kratowej aluminiowej o wysokości ok. 18,00 m zamocowany za pomocą odciągów i lin stalowych przymocowanych do łap poziomujących przyczepę (...) elementy betonowe z płytek chodnikowych i pustaków betonowych ustawione są na wypoziomowanym gruncie, przy czym jeden pustak jest wkopany. W górnej części masztu zamontowane są anteny sektorowe telefonii komórkowej w trzech azymutach po 2 sztuki (łącznie 6 sztuk) oraz jedna antena radioliniowa (o pow. okrągłej) wraz z okablowaniem biegnącym do kontenera ustawionego na przyczepie (...). W kontenerze na przyczepie znajdują się urządzenia sterujące pracą anten, stanowiące wyposażenie przyczepy. Urządzenia elektryczne na przyczepie zasilane są przewodem na zasadzie przedłużacza z istniejącego budynku gospodarczego do skrzynki zasilającej znajdującej się na przyczepie. Długość przedłużacza wynosi ok. 100 mb. Przewód elektryczny od przyczepy do bud. gospodarczego przykryty jest 10 ÷ 15 cm warstwą ziemi z taśmą znakującą nad przewodem ze względu na fakt, że przedmiotowa działka nie jest zamieszkała. (...) Inwestorem obiektu jest firma ORANGE, przyczepa została ustawiona pod koniec maja 2014 i jest obecnie w stanie pracy. (...) Inwestor nie posiada decyzji pozwolenia na budowę dla ww. obiektu ani też zgłoszenia z uwagi na to, że nie jest ona wymagana, co zostało potwierdzone decyzją Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia (...) /18.02.2014/ znak: WI.J.7840.2.4.2013.KL.*

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 07.07.1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 290) - Ustawa – Prawo budowlane, zwana dalej „ustawą”, normuje działalność obejmującą sprawy projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych oraz określa zasady działania organów administracji publicznej w tych dziedzinach.

Przez obiekt budowlany należy stosownie do art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego rozumieć: budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Nie ulega wątpliwości, że stanowiąca przedmiot postępowania przyczepa nie mieści się w szczegółowych definicjach budynku, budowli i obiektu małej architektury zamieszczonych w art. 3 pkt 2 – pkt 4 ustawy Prawo budowlane. Definicje te ustawodawca uzupełnił wprowadzając w art. 3 pkt 5 Prawa budowlanego pojęcie tymczasowego obiektu budowlanego. Przez obiekt taki należy zaś rozumieć obiekt budowlany przeznaczony do

czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe.

Jednakże wskazać należy, że WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 25.11.2009 r., sygn. akt II SA/GI 521/09 zauważył, że - *Zaopatrzona w tablicę rejestracyjną, sprawna technicznie przyczepa samochodowa, która zgodnie z art. 2 pkt 50 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 ze zm.) stanowi pojazd bez silnika przystosowany do łączenia go z innym pojazdem, nie jest tymczasowym obiektem budowlanym, o jakim mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.*

Zgodnie z art. 105 § 1 Kpa, stanowiącym podstawę prawną decyzji organu powiatowego z dnia 28.04.2015 r. - *Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.*

Z orzecznictwa NSA wynika, że: *Postępowanie może być bezprzedmiotowe z przyczyn prawnych - gdy okaże się, że nie ma normy prawnej udzielającej organowi administracji publicznej kompetencji do wydania decyzji administracyjnej, lub z przyczyn faktycznych - gdy okaże się, że nie ma okoliczności faktycznych uzasadniających według hipotezy normy prawnej kompetencję organu administracji publicznej do wydania decyzji administracyjnej (por. wyrok NSA z dnia 12.02.2008 r., sygn. akt I OSK 2042/06).*

W związku z powyższym uznać należy, że PINB w Krakowie - Powiat Grodzki stwierdzając, że przyczepa samochodowa z masztem i zamontowanymi na nim antenami telefonii komórkowej nie stanowi obiektu budowlanego w rozumieniu przepisów ustawy Prawo budowlane, prawidłowo decyzją z dnia 28.04.2015 r. umorzył postępowanie, ze względu na jego bezprzedmiotowość, a zatem Małopolski WINB decyzją z dnia 30.06.2016 r., zasadnie utrzymał w mocy decyzję organu powiatowego z dnia 28.04.2015 r.

W związku z powyższym, brak jest podstaw do stwierdzenia nieważności badanej decyzji organu wojewódzkiego z dnia 30.06.2016 r., na podstawie przepisu art. 156 § 1 pkt 2 Kpa (na który wskazuje Stowarzyszenie), stosownie do którego - *Organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa.*

Zgodnie z linią orzecniczą sądów administracyjnych z rażącym naruszeniem prawa mamy do czynienia wtedy, gdy treść decyzji jest jednoznacznie sprzeczna z treścią określonego przepisu prawa i gdy rodzaj tego naruszenia powoduje, że decyzja taka nie może być zaakceptowana jako rozstrzygnięcie wydane przez organy praworządne państwa. Jednakże utożsamianie pojęcia „rażące naruszenie prawa” z każdym "naruszeniem prawa" nie jest słuszne. Naruszenie przepisów postępowania lub prawa materialnego, mające istotny wpływ na wynik sprawy, nie może być podstawą stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej w postępowaniu prowadzonym w trybie nadzoru, jeżeli nie nosi cech rażącego naruszenia prawa. Zgodnie z art. 156 § 1 pkt 2 Kpa naruszenie prawa tylko wtedy powoduje nieważność decyzji, gdy ma charakter rażący. A zatem dla uznania, że wystąpiło owo kwalifikowane "naruszenie prawa", konieczne jest stwierdzenie i wykazanie, że miało ono charakter rażący.

NSA w wyroku z dnia 25.09.2007 r., sygn. akt II OSK 1111/06 zauważył, że o rażącym naruszeniu prawa decydują łącznie trzy przesłanki: oczywistość naruszenia prawa, charakter przepisu, który został naruszony oraz racje ekonomiczne lub gospodarcze - czyli skutki które wywołuje decyzja. O tym, czy naruszenie prawa jest "rażącym", decyduje ocena skutków społeczno-gospodarczych, jaki dane naruszenie za sobą pociąga. Za "rażące" należy uznać wyłącznie takie naruszenie prawa w wyniku którego powstają skutki niemożliwe do

zaakceptowania z punktu widzenia zasad; praworządności. Utożsamianie tego pojęcia z każdym naruszeniem jest oczywiście wadliwe. Nie każde, nawet oczywiste, naruszenie prawa może być uznane za rażące, nie jest też decydujący charakter przepisu, jaki został naruszony. Przy kwalifikowaniu naruszenia prawa do kategorii naruszenia rażącego chodzi nie o sam fakt zachowania się organu niezgodnie z normą prawną, lecz o skutki, których dotkliwości dla strony niczym nie można usprawiedliwić.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że decyzja Małopolskiego WINB z dnia 30.06.2016 r., utrzymująca w mocy decyzję PINB w Krakowie - Powiat Grodzki z dnia 28.04.2015 r., nie jest obarczona żadną z wad kwalifikowanych wymienionych w art. 156 § 1 Kpa. Należy podkreślić, że badana decyzja organu wojewódzkiego z dnia 30.06.2016 r., została wydana przez właściwy organ, na podstawie właściwego przepisu prawa i bez rażącego naruszenia prawa, nie dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją, została skierowana do właściwych stron postępowania, była wykonalna w dniu jej wydania, a jej wykonanie nie wywołałoby czynu zagrożonego karą oraz nie zawiera wady powodującej jej nieważność z mocy prawa.

Odnosząc się do zarzutów Stowarzyszenia, podnoszonych we wniosku z dnia 06.07.2016 r., należy wskazać, że celem postępowania nieważnościowego nie jest merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, lecz przeprowadzenie weryfikacji decyzji z jednego punktu widzenia, a mianowicie czy decyzja jest dotknięta jedną z wad kwalifikowanych wskazanych w art. 156 § 1 Kpa. W postępowaniu prowadzonym w sprawie stwierdzenia nieważności organ ma obowiązek rozpatrywać sprawę w granicach określonych w art. 156 § 1 Kpa, to znaczy nie może rozpatrywać sprawy, co do istoty jak w postępowaniu odwoławczym. Organ orzeka wyłączenie kasacyjnie, stwierdzając nieważność decyzji albo jej niezgodność z prawem, a w przypadku braku przesłanek takiego orzeczenia odmawia stwierdzenia nieważności decyzji (por. wyrok NSA z dnia 07.10.2010r., sygn. akt II OSK 1355/09).

W świetle powyższych ustaleń, skargę Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom "Prawo do Życia" z siedzibą w Rzeszowie z dnia 06.07.2016 r. (przekazaną GINB przy piśmie Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 26.09.2016 r., znak: DB.5.052.41(1).2016.MO), na działania Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego, należy uznać za bezzasadną.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 127 § 3 Kpa strona może w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji wystąpić do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
ZASTĘPCA DYREKTORA DEPARTAMENTU
ORZECZNICTWA NADZORU BUDOWLANEGO

Dorota Klimberzin

Otrzymują:

- za zpo

1. Orange Polska S.A. z siedzibą w Warszawie, ul. Jagiellońska 34, 96-100 Skierniewice
2. Pani Barbara Blak
3. Pan Mariusz Marosz-Reingruber
4. Pani Franciszka Wykusz
5. Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja, Al. Mickiewicza 21, 21-120 Kraków
6. Pan Janusz Barański
7. Pani Ilona Barańska
8. Pan Ryszard Skrzeczyński
9. Pani Anna Skrzeczyńska
10. rpr. Łukasz Smaga – pełnomocnik Pana Adama Bubak, Kancelaria Radcy Prawnego ul. Beliny-Prażmowskiego 14a/1, 31-514 Kraków
11. Pani Monika Mazur-Bubak
12. rpr. Łukasz Smaga – pełnomocnik Stowarzyszenia „Nasze Bielany”, Kancelaria Radcy Prawnego ul. Beliny-Prażmowskiego 14a/1, 31-514 Kraków

- ePuap

1. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektroskażeniom "Prawo Do Życia" z siedzibą w Rzeszowie, ul. Bracka 16A, 44-251 Rybnik

Do wiadomości:

1. Minister Infrastruktury i Budownictwa, ul. T. Chałubińskiego 4/6, 00-928 Warszawa (ds. DB.5.052.41(1).2016.MO)
2. Małopolski WINB, ul. Przy Rondzie 6, 31-547 Kraków
3. PINB w Krakowie – Powiat Grodzki, ul. Wielicka 28A, 30-552 Kraków
4. Urząd Miasta Krakowa – Wydział Architektury i Urbanistyki ul. Rynek Podgórski 1, 30-533 Kraków
5. Sekretariat, wm.
6. a.a.